Haderslev Lærerkreds

Generalforsamling

fredag d. 4. marts 2016

Formandens mundtlige beretning

Bent Hansen

Der er sket meget i den sidste uge. Tirsdag d. 1. marts var jeg færdig med min mundtlige beretning og sendte den til mine kredsstyrelseskolleger, så de kunne kommentere på den. Det er den beretning, jeg om lidt afleverer til jer. Men sidst i beretningen fortæller jeg så, hvad der er sket i ugens løb. Det tror jeg vil fungere bedst.

FIFA

Fifa er verdensorganisationen for fodbold. Organisationen har, ikke overraskende, vist sig at være et manipulerende system, hvor vennetjenester og økonomiske interesser har skubbet alt andet til side. Det med at lytte til græsrødderne, det er en by i Rusland.

Desværre er der ikke den store forskel til skoleverdenen. Økonomien har fuldstændig skubbet pædagogik og fornuft til side og det med at lytte til fagfolk, det er ikke nødvendigt i Haderslev Kommune.

Derfor er overskriften på årets beretning

FIFA

og det dækker over

Folkeskolereform – Inklusion - Frustration – Arbejdsmiljø

Nu er det snart 3 år siden, vi blev lockoutet af arbejdsgiveren. En fuldstændig udemokratisk proces, der som bekendt endte med vedtagelsens af lov 409, som ingen andre end embedsmænd havde indflydelse på.
En af de fornuftige skoledebattører, Brian Degn Mårtensson, havde i Politiken en kronik, hvor han skrev, at det næsten er komisk at iagttage, den rådvildhed og forundring, der præger debatten fra ellers ihærdige reformtilhængere. Mellem linjerne spørger de sig selv og hinanden: Hvordan kan det være, at reformen åbenlyst er ved at køre folkeskolen i sænk? Uddannelsesredaktør på Politiken, Jakob Fulgsang, der om nogen har været en fast støtte af reformen, mener at det må være implementeringen og løgnene op til reformen, der er skyld i problemerne.

Claus Hjortsdal, der er formand for skolelederne i DLF, mener naturligvis at ledelse er løsningen på reformens udfordringer.
Undervisningsministeren Ellen Trane Nørby mener det må skyldes lokale problemer, og at det altså ikke har noget med reformen at gøre.
Alle disse såkaldte eksperter har et tilfælles: Vi skal bare have tålmodighed.
Claus Hjortsdal havde også sammen med rektor på UCC i København Stefan Hermann og direktør for EVA,Mikkel Haarder(søn af Bertel) en kronik i Politiken i august 2015, hvor de skriver (citat): *Derfor må skoleudviklingen blive mere vidensbaseret og på mange fronter bedre dataunderstøttet. Skolelederne skal lede en udvikling på skolerne i retning mod mere systematisk brug af data om elevernes faglige progression og udbytte. Det skal sikre, at der sker et systematisk evalueringsarbejde, som hviler på dataindsamling og efterfølgende analyse og vurdering for at kvalificere tilpasningen og* udviklingen *af undervisningen.(citat slut)*
Disse såkaldte eksperter må enten være kyniske, uoplyste eller karriereryttere, fortsætter Brian Degn Mårtensson:
For virkeligheden er, at vi har forladt en nordisk skoletradition, der byggede på åndsfrihed og oplysning. I stedet for har vi fået en række såkaldte læringsreformer, der skal målstyre konkurrencestatsindbyggernes læring fra vuggestue og til arbejdsmarked. De mange reformer er identitetsløse, undervisningens indhold er ligegyldigt (så længe eleverne scorer på de opsatte målindikatorer) og alt handler om teknik og tilpasningen til konkurrencestaten. Man taler i reformvenlige kredse ofte om at skifte fra undervisning til læring, og hvis man endelig bruger ordet undervisning er det i betydningen tilpasning. Ud med Grundtvig. Ingen frihed til Thor og Loke.(citat slut)
Vi er I Haderslev Kommune som bekendt med i Lars Qvortrups projekt omkring læringsledelse. Et projekt, kommunen kom med i på afbud og uden at det blev drøftet med nogen som helst. Nu er det ved at udvikle sig til, at det er den eneste rigtige måde at gøre det på. Nej, målstyret undervisning er en metode blandt mange andre. Jeg vil gerne her på generalforsamlingen opfordre kraftigt til at I i på skolerne for drøftet: Hvad vil vi med skolen? Vil vi den bevidstløse fokuseren på at målstyre det hele uden at tænke på det hele menneske eller er der andre veje?
Brian Mårtensson fortsætter (citat)
Vi har i den vestlige verden i 2.500 år diskuteret dannelsens mysterium: Hvordan bliver man et selvstændigt, myndigt, vidende og ansvarligt menneske? Man kan jo ikke instruere eller målstyre til den slags, men man kan heller ikke bare lade stå til, hvis man gerne vil bevare civilisationen og human sameksistens.

Pædagogik og opdragelse er i denne forstand ikke blot teknik eller et håndværk, men derimod noget der mest minder om en form for kunst. Det pædagogiske paradoks findes ikke i skolereformens tænkning, og det er derfor, vi som folkestyre er truet i en hidtil uset grad (Citat slut)
Af disse grunde har vi akut brug for et opgør med den linje som Anders Fogh startede i 2003, hvor han igangsatte VK-regeringens reformering af pædagogik og uddannelse. Den linje blev radikaliseret i Lars Løkkes første regeringstid, hvor PISA-undersøgelserne var det eneste vigtige. Den linje slap helt hæmningerne, da Helle Thorning-Schmidt overtog butikken og lod sine ministre udfolde konkurrencestatens mørke i hele uddannelsessystemet, hvortil man nu også medregner vuggestuer og børnehaver.
Hvis vi som land ophører med at opdrage kommende generationer i deres frie omgang med kulturens ånd, sprog og fag og i stedet træner dresserede arbejdsmarkedsorienterede opportunister, er der intet at bygge et land på. Hvis vi træner vores børn til at være lydige konkurrencestatssoldater, vil der ske det en dag, at de bliver voksne konkurrencesoldater.
Vi skal have åndsfrihed, kultur, faglighed og dannelse tilbage i uddannelsesverdenen.
Og Brian Mårtensson slutter:
Det var tænkende og handlende mennesker, der i sin tid skabte grundlaget for det moderne og oplyste demokrati, ikke en strategisk økonomifokuseret statsadministration. Den målstyrede konkurrencesatsskole er en regression i retning af et ufrit samfund, hvor vi alle fra vuggestue til universitet skal opfylde læringsmål og helst gøre det i et højt tempo.
Det kan sikkert lyde besnærende for nogen, men vil uundgåeligt føre til et samfund af lydige undersåtter. Som et andet Nordkorea vil vi sikkert også kunne dokumentere voldsomme fremskridt og stor opbakning til landets styre. (citat slut)
Bare vent. Når projekt læringsledelse er færdig om 3½ år, så vil jeg vædde på, at der er sket en udvikling i den retning som projektet gerne vil. Datamaterialet er så ugennemskueligt, at her kan der manipuleres så det batter.
Et godt eksempel på datamaterialets ubrugelighed er en episode fra en bh-klasse: En af de velfungerende elever svarer på spørgsmålet: Får du trøst af din lærer, når du er ked af det. Hun svarer: Nej
Det undrer BH-klasselederen sig over og spørger eleven, om hun ikke synes hun bliver trøstet af læreren. Nej, for jeg er aldrig ked af det.
Et andet godt eksempel er spørgsmålet: Kan du lide at gå i skole? Over halvdelen af eleverne i en klasse havde svaret nej. Lærerren spurgte hvorfor. Svaret var enkelt. Vi går ikke i skole, vi bliver kørt.

Jeg tror desværre det er naivt at tro, at Haderslev Kommune trækker sig fra projektet, men så må opfordringen til jer være, at fortsætte med at være konstruktiv kritiske over for det, så det bruges i den ånd, som stemmer overens med skolens, teamets og lærerens læringssyn.
Nogle skoler har afsat tid til projekt læringsledelse, mens andre må tage tiden fra deres forberedelse.

En anden meget uheldig følgevirkning af konkurrencestatens indførelse er testhysteriet.
Oven i købet har Haderslev Kommune, igen uden at spørge nogen fagfolk, besluttet at alle test skal være obligatoriske i Haderslev.
Men også her er validiteten af testene meget tvivlsomme. Der er endog flere eksempler på, at samme elev med få ugers mellemrum har foretaget testene og fået et vidt forskelligt resultat.
Der spildes enorme summer på at afholde disse tvivlsomme og til tider misvisende nationale test.
Elevens lærere kan, i samarbejde med eleven, med langt større træfsikkerhed sige, hvordan eleven klarer sig i de enkelte fag.
Læreren kan give et helhedsbillede af, hvordan eleven klarer sig i fagets forskellige områder, og måske endnu mere vigtigt vurdere, hvordan eleven arbejder med at tilegne sig kundskaber og færdigheder.
Men det er testresultaterne, vi måler skolens succes på, og derfor kan man godt forstå at lærere prøver at øve op til testene. Eksempelvis underviser lærere i at opdele en række bogstaver i sammensatte ord. For eksempel tankstationtagrendepostkasse (sæt 2 streger og få 3 ord ud af det). Det tjener intet formål at besidde denne færdighed bortset fra næste gang du skal testes.
Forhåbentligt vil denne erkendelse af testenes tvivlsomme brugbarhed brede sig, så ansvarlige politikere får øjnene op for det enorme resursespild, og måske endda bevirke, at lærernes professionelle vurdering bliver tillagt mere vægt i fremtiden.
Og så er der det nyeste tiltag Lærings – PLAT - forme. Ja undskyld at jeg deler ordet lidt, men det kan sagtens blive en ny skandale i samme stil som testene.
Jeg vil gerne opfordre jer kolleger til i så høj grad som muligt, at tage sagen i egen hånd og sammen med kolleger lægge en faglig og professionel vurdering til grund for, hvordan vi bruger de nye lærings – PLAT - forme. Der er ingen vurdering, der er mere værdifuld og præcis end den vurdering, som en uddannet lærer kan give.

Og det fører mig så over på et andet voldsomt kritisabelt område, som igen udspringer af reformen og finansieringen af reformen. Det er brugen af ikke uddannet personale. Der blev brugt 7,5 mio. kr. i Haderslev Kommune på vikardækning i sidste skoleår. Vel at mærke var de 6,5 mio. kr. af disse brugt på ikke-uddannede. Dette skal ikke opfattes som en kritik af de mange løsarbejdere, som tjener en god skilling, men en kritik af, at Haderslev Kommune ikke sørger for, at vikardækningen er mere kvalificeret.
I kommunens administrationsgrundlag fra 2. juli 2015 står der: (Citat):
Alligevel er der behov for at udvikle en model for kvalificeret vikardækning i skoleåret 2015-2016. Modellen skal medvirke til at fremme administrationsgrundlagets målsætninger. der etableres derfor en arbejdsgruppe, til beskrivelse af en sådan vikarmodel, sådan at kvaliteten af vikardækningen får et tiltrængt løft.
De faglige organisationer inviteres til at deltage i en sådan arbejdsgruppe.(citat slut)
Hvad er der så sket nu 3 måneder før skoleåret 15-16 er slut? Ikke en hujende fis. I november måned 2015 kom der så en rapport om skolernes personaleforbrug. Her står der i anbefalingerne (citat): *Der nedsættes en tværgående gruppe med repræsentation fra skolerne og de faglige organisationer til at optimere løsningerne omkring vikardækning.(citat slut)*
Og hvad er der så sket? Er der indkaldt? Nej. Har Lærerkredsen presset på for en indkaldelse? Ja, mange gange.
Haderslev Lærerkreds har flere gange foreslået, at vikartimerne indgår i normeringen, sådan at alle lærere har et antal skemalagte vikartimer. Det vil betyde ansættelse af ca. 15 ekstra lærere. Det betyder for det første, at vikartimerne læses af kvalificeret personale og for det andet kan det give en lettelse i forberedelsesopgaven, da en vikartime af gode grunde ikke kræver så meget forberedelse som en normaltime.
Men da forslaget kommer fra Haderslev Lærerkreds, så bliver det som udgangspunkt afvist.
På dette område er det i øvrigt helt uforstående for mig, at forældrene ikke reagerer på de mange lektioner, der bliver læst af ikke-kvalificeret personale.

Og så var det I-et i FIFA. Inklusion.
Og hvordan går det så med inklusionen. Et godt eksempel var fra Ballerup Kommune, som Folkeskolen omtalte.
I Ballerup var indgangsvinklen, at alle elever er inkluderet fra starten af skolen og det betyder, at der i udgangspunktet ikke er midler, som kan sendes med nogle af børnene. Først skal problemerne opdages. Som en lærer udtrykker det: Mantraet i Ballerup er: Barnet skal gå her, og vi skal ikke drømme om at få støtte.

Det tog et år, at skaffe hjælp til en elev, som råbte op og smurte lort på væggene i klasselokalet. Lærerne forsøgte at holde modet oppe.
Når de blev frustrerede tænkte de på, at det var bedre end sidste år.
Dengang kom eleverne simpelthen ikke ind fra frikvarteret, før de hentede dem. Nu er det lykkedes at skaffe nogenlunde ro og ingen kommer til skade.
Men der er ikke tid til den faglige indsats, som eleverne har brug for – eller undervise klassen samlet. Der er 26 elever til en enkelt lærer, og lærerne må erkende, at eleverne nok ikke lærer så meget.
Selv nok så meget kompetenceudvikling og klasseledelse kan desværre ikke forvandle en enkelt lærer til en allestedsnærværende blæksprutte, som arbejder med hver enkelt elev.
Er forskellen fra Ballerup til Haderslev stor. Nej. I Haderslev er der stadig specialklasser og specialskoler og heldigvis er der det, men i kommunale papirer kan vi se, at planen fra Ballerup også er planen i Haderslev.
Nedlæggelse af specialklasser og sammenlægning af Moltrup og Skolen ved Stadion.
Alle kan se ideen i inklusion, men den ildehørte sandhed er, at det kræver noget ekstra. Politikerne må erkende, at det vil sluge de penge, der ellers ville være brugt på specialundervisning. Der skal simpelthen bevilges øremærkede hænder i klassen.
Ellers taber vi både de inkluderede elever, de øvrige elever og folkeskolen. Det har vi ikke råd til.
Haderslev Kommune drøfter en inklusionspolitik, tror vi nok. For heller ikke her involveres de faglige organisationer i arbejdet. Kommunen ved bedst selv.
Vi har flere eksempler på, at inkluderede elever uden nødvendig støtte har haft den konsekvens at lærere har måttet sygemelde sig.
Og det får mig til at kommentere det ekstremt høje sygefravær, vi har haft siden skolereformens indførelse.
Sygefravær blandt pædagoger og lærere har været jævnt stigende. Dog uden at Haderslev Kommune reagerer på det. Jo man laver en politik på papir, hvor man er enig om, at sygefraværet skal ned, men der langt fra papir til handling.
Kære Haderslev Kommune: En del af sygefraværet skyldes urimelige arbejdsbetingelser, så gør dog noget ved det. Start f.eks. med at lave aftaler med den faglige organisation. Derefter kunne man fortælle medarbejderne, hvad de ikke mere skal lave, da resurserne er mindre, i stedet for at gentage flosklen: I skal bare lave det på en anden og mere effektiv måde.

Som det tredje burde man kigge på distriktsstrukturen. Jeg havde sidste fredag et læserbrev i JV, som lød:

Hvornår kommer der en evaluering af Haderslev Reformen?
Nu har Haderslev Reformen eksisteret i 5 år. En af de bærende grundtanker var, at ved hjælp af den fremskudte indsats og distriktsopdelingen skulle man opdage problemer tidligt og derfor undgå senere store udgifter på det specialpædagogiske område.
Hvordan går det så efter 5 år. Kan man se at udgifterne begynder at blive mindre? Nej, det regnskab for Børn og familieudvalget 2015, som udvalget på mandag skal orienteres om, viser igen en kæmpe overskridelse af budgettet på 11 mio. kr. på det specialpædagogiske område. Samtidig bidrager skoler, daginstitutioner og manglende specialundervisning med et tilsvarende beløb, så regnskabet i Børn og familie samlet kommer ud med et plus på 637.000 kr. Dvs. almenområdet og støttefunktioner udsultes for at dække hullet på det specialpædagogiske område. Var det ikke Haderslevreformens målsætning, at vi skulle have styr på netop det område?
Min konklusion kan kun være, at Haderslevreformen har spillet fuldstændig fallit. Lad os nu få en evaluering af Haderslevreformen, herunder distriktsopdelingen. Tallene viser klart, at den måde, det kører på nu, ikke er den rigtige. Hvor mange år mere skal almenområdet finansiere det specialpædagogiske område? Nu er det foregået i 5 år. De ansvarlige politikere må erkende at de tog fejl og så sammen med fagligt kompetent personale udarbejde en ny måde at gøre det på.
Jeg kunne også udtrykke det mere simpelt: Vi mangler en skolechef, en person, der brænder for området og har faglig indsigt i det.
Og skolelederne har også brug for en skolechef. En de kan sparre med. En der kan samle trådene og give skolelederne faglige input.

F-et i FIFA stod for frustration.
Vi ved, at mange lærere i øjeblikket er frustrerede over tingenes tilstand. Når man er i en sådan situation kanaliseres vreden oftest over på de nærmeste. Dvs. kolleger, tillidsrepræsentant eller Lærerkredsen.
Det er af afgørende betydning, at man fastholder, at det ikke er en situation, som hverken kolleger eller lærerkreds har bragt dig i. Det er de forudsætninger, de rammer som hhv. stat og kommune har givet dig.
Hvis vi på nogen måde skal have ændret på det er det vigtigt hele tiden, at fortælle nærmeste leder om situationen. Jeg har ikke tid til mine opgaver, jeg har ikke tid til forberedelse osv. Når TR nævner problemerne for skolelederen for hun/han ofte det svar: Der er ikke nogen lærere, der henvender sig til mig med nogen problemer.
Selv om det er ubehageligt at klage sin nød, så er det den eneste mulighed for, at skabe opmærksomhed omkring det.

Endnu værre bliver det, hvis man indgår individuelle aftaler om hjemmearbejde. Vi må ikke komme i den situation at Jens Christian Gjesing får ret i hans udsagn på en generalforsamling for år tilbage, hvor han sagde: lærerne gør det alligevel. For så kan vi lige så godt lægge os fladt ned og bede om at blive kørt over.
Der er bevægelse i samfundet, der er bevægelse i andre kommuner, vi opnår hele tiden små forbedringer. Der er ingen tvivl om, at KL og regeringen havde troet, at kritikken af reform og arbejdstid havde lagt sig på nuværende tidspunkt. Men tværtimod er den taget til i styrke.
Det er også vigtig at slå fast, at når man bruger fix og flex til at lave om på sin arbejdstid, er det ikke individuelle aftaler. Altså når man siger, at i dag går jeg hjem kl. 15 i stedet for 17 og næste uge bliver jeg til 17 i stedet for til 15. Det er fuldstændig efter reglerne.
Det man skal stå fast på, af hensyn til ens eget arbejdsmiljø og til kollegernes arbejdsmiljø, er at alt arbejde som udgangspunkt foregår på skolen.
Jeg har ofte hørt argumentet: Jeg er nødt til at arbejde hjemme for ellers kan jeg ikke nå det. Man har altså ikke mere tid derhjemme, så det man egentlig siger, ar at man arbejder på tidspunkter, der udløser løntillæg og man arbejder meget mere end man skal. Det bliver man syg af. Samtidig er det enormt frustrerende for kollegaen i 8. b, at høre at kollegaen i 8.a har rettet de stile, som eleverne afleverede i sidste uge, fordi hun har arbejdet hjemme, mens læreren i 8.b ikke har rettet stilene, fordi hun ikke har tid til det. Det pres skal vi ikke lægge på hinanden. Det er helt urimeligt. Vi er nødt til at tænke lidt længere end vores egen næsetip.
Jeg kan godt forstå kolleger, der siger, at jeg er nødt at arbejde derhjemme for at overleve.
Men hvad gør det ved mine kolleger, hvis jeg arbejder mere end jeg skal?

I stedet for bør man bombardere ledelsen med oplysninger om, hvad man ikke kan nå. Det er den eneste måde de kan erfare det på. For lederne kommer jo aldrig ud for at overvære undervisning eller forberedelse.
Vi skal naturligvis have nogle aftaler mellem kommune og kreds, der åbner op for mulighederne. Men det skal være aftaler, der er gældende for alle og ikke kun en enkelt hist og en enkelt pist.
Jeg håber, at der er nogen, der kommenterer på dette, når jeg nu om lidt overlader beretningen til generalforsamlingens behandling.
Enkelte gange hører vi også bemærkningen: Hvorfor gør kredsen ikke noget? Nu er det ikke sådan at alt kredsens arbejde bliver udbasuneret, men vi arbejder hele tiden stenhårdt på at bedre vilkårene. Det er endog meget vanskeligt, når vores arbejdsgiver sidder med armene over kors og nægter en

hver forhandling med Haderslev Lærerkreds, men vi synes alligevel, at vi hele tiden når små fremskridt.
Det eneste samarbejde vi har med Haderslev Kommune er månedlige møder med pædagogisk konsulent Bent-Ole Østerby. Her drøfter og afklarer vi aktuelle problemstillinger og udgiver et løbende referat med resultaterne. I dette fora bliver der rettet op på diverse fejl ved løn og arbejdstid. Vi praler ikke, som andre fagforeninger med, hvor mange penge vi henter hjem til vores medlemmer, men det er rigtig mange penge.
Der er også uenigheder, vi ikke kan løse og lige p.t. ligger der et større antal sager hos DLF centralt, som så tager dem op med Kommunernes Landsforening. Her forventer vi, at Haderslev Kommune får besked på at ændre praksis på en række områder.

Jeg har lige været kort inde på arbejdsmiljø, som jo var det sidste A i FIFA. Det er selvfølgelig specielt det psykiske arbejdsmiljø, der optager os. Haderslev lærerkreds lavede igen i 2015 en trivselsundersøgelse, som ganske som ventet bekræftede det de sidste 4 års undersøgelser har vist. Et sted mellem hver 5. og hver 6. medarbejder har inden for de sidste 12 måneder søgt læge vedr. arbejdsbetinget stress. Det er helt uacceptabelt. Lærerne giver i undersøgelsen kraftigt udtryk for, at de har ikke nok tid til alle de opgaver de bliver pålagt. Vi gentager undersøgelsen i 2016 og fortsætter dermed presset på Haderslev Kommune.

Og det psykiske arbejdsmiljø kan risikere, at blive endnu mere presset i de næste skoleår. Regeringen har besluttet at kommunerne skal returnere et omprioriteringsbidrag til staten på 1% hvert år i 16, 17 og 18. Derfor har et flertal i Haderslev Byråd opfordret MED-udvalgene til at komme med forslag til besparelser. Haderslev Lærerkreds har i de fora vi sidder, gjort opmærksom på, at der ikke kan spares mere. Politikerne må i stedet for pege på de opgaver, der ikke mere skal løses. Så kommer vi gerne med høringssvar til dette. Det er ikke rimeligt, at bede os pege på, hvor besparelserne skal placeres og dermed indirekte sætte navn på hvilke kolleger, der ikke mere er brug for. Det er et politisk ansvar.

Der er også sket en positiv ting i 2015. Haderslev Lærerkreds tog sammen med de andre sydjyske kredse initiativet til, at udgive lærerkalenderen efter at DLF sparede den væk, fordi de troede der ikke var et behov.
I 2015 var der 15.000 lærere, der gerne ville have kalenderen og den nye kalender 16/17, der er på trapperne om et par måneder, den trykkes i 23.000 eksemplarer. Det er endt med, at det er Haderslev Lærerkreds, der står for

det organisatoriske omkring bestillingen osv. og det har vi da fået meget ros for fra de andre lærerkredse.

Og så til begivenhederne i løbet af denne hektiske uge.
I tirsdags var jeg som sagt færdig med den netop afleverede beretning. Og så skete der pludselig noget. Om det var mit læserbrev i fredags, om det var den kendsgerning, at vi har generalforsamling i dag, om KL har henvendt sig til Haderslev Kommune og bedt dem få rettet op på nogle misforståelser eller det er en kombination af alle tiltagene, det vides ikke. Men her er hvad der skete.
Tirsdag blev jeg indkaldt til møde primo april i en arbejdsgruppe vedr. vikarproblematikken.
Tirsdag blev jeg indkaldt til et møde i en mindre gruppe, der skal forberede et møde mellem skoleledere og TR-ere, hvor vi skal evaluere de 15 punkter fra overenskomsten 2015.
Tirsdag aften var der byrådsmøde og Claus Larsen fra Enhedslisten havde et medlemsinitiativ, som opfordrede til at man lavede aftaler med Danmarks Lærerforening. Det fik med et ændringsforslag fra Jens Christian Gjesing opbakning fra hele byrådssalen. Da vi kiggede på tv-udsendelsen fra byrådsmødet (ja, det kan man godt) udtrykte Jens Christian Gjesing det således(citat): Økonomiudvalget opfordres til at genoptage drøftelserne med DLF om at få lavet en aftale. Desværre blev den endelige formulering fra borgmesteren ændret, sådan at ordlyden af det vedtagne er: at økonomiudvalget opfordres til at genoptage dialogen med DLF om administrationsgrundlaget.
Disse invitationer vil vi naturligvis tage imod med kyshånd og forsøge at få det bedst mulige ud af, til gavn for eleverne i folkeskolen i Haderslev, men så sandelig også til gavn for vores medlemmer.

Inden jeg kommer til mine rosende ord til forskellige samarbejdspartnere vil jeg lige knytte et par ord om Per Sand Pedersen, vores hovedstyrelsesmedlem indtil sommeren 2015. Per døde pludseligt under arbejdet på Folkemødet på Bornholm kun 58 år.
Per var der, da jeg startede i det faglige arbejde i 1994 og har hele tiden været en rigtig god sparringspartner. Per var utrolig vellidt i Danmarks Lærerforening for hans store engagement i arbejdet. Danmarks Lærerforening har med Per mistet en på mange måder stor personlighed og jeg har mistet en god ven.
Æret være hans minde.

For at knytte tråden til det, så var vi heldige at få valgt Ulrik Nielsen, kredsformand i Tønder til hovedstyrelsen, som afløser for Per og det samarbejde ser jeg frem til.

Tak til vores samarbejdspartnere på Laurids Skausgade 12, UU og pædagogisk center.

En tak til de lokale medier, JydskeVestkysten, Ugeavisen og Lokalavisen, som altid bringer vores kommentarer og læserbreve og som i øvrigt laver en sober og kritisk dækning af vores område.

Tak til vores nabokredse i kredssamarbejdet, Tønder, Aabenraa, Sydslesvig, Sønderborg og Kolding.

Tak til vores DLF-formand Anders Bondo.

En tak til pensionistfraktionen som afholder mange spændende arrangementer i løbet af året.

En kæmpe tak til vores AMR og TR-ere som trods manglende tid forsøger at opretholde ro og orden på skolerne blandt medarbejderne. I den forbindelse er jeg også nødt til at komme med et opråb. Vi har store problemer med at rekruttere TR-ere. Der er 6 TR-ere der stopper som TR med udgangen af dette skoleår. Vi håber meget på, at der er nogen, der vil påtage sig opgaven. Der er valg i løbet af denne måned. Vi har haft perioder både på Kløvermarken og på Sct. Severin uden en TR og det er ikke holdbart. Vi har inden længe forhandlinger med Haderslev Kommune om TR´s vilkår og vi har et begrundet håb om, at vi får et fornuftigt resultat her.

Den allerstørste tak skal naturligvis gå til kredsstyrelsen, som hele tiden er konstruktivt kritiske, tak for mange gode drøftelser inden vi når til enighed. Jeg har sagt det før, men gentager det gerne. Med en sådan kredsstyrelse er det noget lettere at agere som kredsformand i Haderslev Lærerkreds.

Til allersidst en kæmpe tak til jer medlemmer for at blive ved med at forsøge at holde sammen, selvom presset er enormt. Tak for jeres stædige vedbliven med at bombardere jeres skoleledere med virkeligheden.

Med disse ord vil jeg overgive beretningen til generalforsamlingens behandling.